

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Niniejszy dokument powstał w związku z przyjęciem w dniu 25 września 2012 r. w Luksemburgu nowego regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości (Dz.U. L 265 z 29.9.2012, s. 1). Zastępuje on notę informacyjną dotyczącą składania przez sądy krajowe wniosków o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym (Dz.U. C 160 z 28.5.2011, s. 1) i uwzględnia zmiany wprowadzone nowym regulaminem postępowania, które mogą mieć wpływ zarówno na samą istotę odesłań prejudycjalnych do Trybunału Sprawiedliwości, jak i na zasady rządzące postępowaniami tego rodzaju.

ZALECENIA

dla sądów krajowych, dotyczące składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

(2012/C 338/01)

I — POSTANOWIENIA OGÓLNE

Właściwość Trybunału w zakresie odesłań prejudycjalnych

1. Odesłanie prejudycjalne stanowi fundamentalny mechanizm prawa Unii Europejskiej, którego celem jest umożliwienie sądom państw członkowskich zapewnienia jednolitej wykładni i stosowania tego prawa na terytorium Unii.
2. Na podstawie art. 19 ust. 3 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej (zwanego dalej „TUE”) i art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do orzekania w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni prawa Unii i ważności aktów wydawanych przez instytucje, organy lub jednostki organizacyjne Unii.
3. Zgodnie z art. 256 ust. 3 TFUE Sąd jest wprawdzie właściwy do rozpoznawania pytań prejudycjalnych, przedkładanych na mocy art. 267 TFUE, w poszczególnych dziedzinach określonych w statucie, ponieważ jednak statut nie został dostosowany w tym zakresie, Trybunał Sprawiedliwości (zwany dalej „Trybunałem”) zachowuje obecnie wyłączną właściwość do orzekania w trybie prejudycjalnym.
4. Mimo że art. 267 TFUE przyznaje Trybunałowi właściwość ogólną w tej dziedzinie, poszczególne postanowienia prawa pierwotnego przewidują wyjątki od tej właściwości lub jej czasowe ograniczenia. Mowa tu w szczególności o art. 275 TFUE i 276 TFUE oraz o art. 10 Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych traktatu z Lizbony (Dz.U.UE C 83 z 30.3.2010, s. 1) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 10 ust. 1–3 protokołu nr 36 uprawnienia przyznane Trybunałowi Sprawiedliwości w odniesieniu do aktów Unii Europejskiej przyjętych w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych przed wejściem w życie traktatu z Lizbony i niezmienione od tego czasu pozostają bez zmian przez okres maksymalnie pięciu lat od daty wejścia w życie traktatu z Lizbony (1 grudnia 2009 r.). W tym okresie jedynie sądy tych państw członkowskich, które uznały właściwość Trybunału, mogą kierować do niego wnioski o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym w odniesieniu do takich aktów, przy czym każde z tych państw członkowskich wskazuje, czy możliwość zwrócenia się do Trybunału obejmuje wszystkie sądy, czy jest zastrzeżona dla sądów, których orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu.

5. Ponieważ procedura prejudycjalna opiera się na współpracy między Trybunałem a sądami państw członkowskich, w celu zapewnienia jej pełnej efektywności wydaje się potrzebne sformułowanie na użytek tych sądów poniższych zaleceń.

6. Zalecenia te, pozbawione mocy wiążącej, służą uzupełnieniu tytułu trzeciego regulaminu postępowania przed Trybunałem (art. 93–118) poprzez udzielenie sądom państw członkowskich wytycznych dotyczących zasadności kierowania odesłań prejudycjalnych oraz wskazówek praktycznych co do formy i skutków takich odesłań.

Rola Trybunału w procedurze prejudycjalnej

7. Jak wskazano powyżej, rola Trybunału w procedurze prejudycjalnej polega na dokonywaniu wykładni prawa Unii Europejskiej lub orzekaniu w przedmiocie jego ważności, nie zaś na stosowaniu tego prawa do stanu faktycznego leżącego u podstaw postępowania głównego. To ostatnie zadanie należy do sądu krajowego. Zadaniem Trybunału nie jest więc ani orzekanie w przedmiocie kwestii faktycznych podniesionych w ramach sporu w postępowaniu głównym, ani rozstrzyganie ewentualnych różnic w opiniach na temat wykładni lub stosowania przepisów prawa krajowego.

8. Orzekając w przedmiocie wykładni lub ważności prawa Unii Europejskiej, Trybunał stara się też udzielić odpowiedzi użytecznej dla rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym, lecz to do sądu krajowego należy wyciągnięcie z niej konkretnych wniosków, w tym – w razie potrzeby – podjęcie decyzji o niestosowaniu danego przepisu prawa krajowego.

Decyzja o skierowaniu odesłania prejudycjalnego

Podmiot występujący z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

9. Zgodnie z art. 267 TFUE każdy sąd państwa członkowskiego orzekający w postępowaniu, które ma zostać zakończone wydaniem orzeczenia o charakterze sądowym, może co do zasady skierować do Trybunału wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym. Pojęcie sądu jest interpretowane przez Trybunał jako autonomiczne pojęcie prawa Unii Europejskiej. Trybunał bierze przy tym pod uwagę szereg kryteriów, jak ustawowa podstawa działania organu, który skierował wniosek, stały charakter tego organu, wiążący charakter jego orzeczeń, kontradyktoryjność postępowania, orzekanie przez ten organ na podstawie przepisów prawa oraz jego niezależność.

10. Decyzja o zwróceniu się do Trybunału w trybie prejudycjalnym należy wyłącznie do sądu krajowego, niezależnie od żądań stron w postępowaniu głównym w tym zakresie.

Wniosek o dokonanie wykładni

11. Zgodnie z art. 267 TFUE każdy sąd ma prawo skierować do Trybunału wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni przepisu prawa Unii Europejskiej, jeżeli jego zdaniem odpowiedź na nie jest niezbędna do rozstrzygnięcia zawisłego przed nim sporu.

12. Natomiast sąd, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego, jest zobowiązany skierować do Trybunału taki wniosek, chyba że istnieje już orzecznictwo dotyczące rozpatrywanej kwestii (a jakkolwiek nowy kontekst nie rodzi poważnych wątpliwości co do możliwości zastosowania w sprawie tego wcześniejszego orzecznictwa) lub właściwa wykładnia danego przepisu prawa jest oczywista.

13. W związku z tym sąd krajowy może, zwłaszcza jeśli uzna, że orzecznictwo Trybunału daje wystarczające wyjaśnienie wątpliwości, samodzielnie ustalić właściwą wykładnię prawa Unii Europejskiej i zastosować je w konkretnym stanie faktycznym. Jednakże odesłanie prejudycjalne może okazać się szczególnie wskazane w razie wystąpienia nowego zagadnienia interpretacyjnego, które ma generalne znaczenie dla jednolitego stosowania prawa Unii, lub w sytuacji, gdy istniejące orzecznictwo wydaje się nie mieć zastosowania do nowych okoliczności faktycznych.

14. Aby umożliwić Trybunałowi prawidłowe zrozumienie przedmiotu sporu w postępowaniu głównym oraz powstałych w jego ramach pytań, wskazane jest, by sąd krajowy wyjaśnił, w odniesieniu do każdego z postawionych pytań, dlaczego wykładnia, o którą wnosi, jest niezbędna do wydania orzeczenia.

Wniosek o dokonanie oceny ważności

15. O ile sądy państw członkowskich mają prawo odrzucać podnoszone w postępowaniach przed nimi zarzuty nieważności, o tyle stwierdzenie nieważności aktu instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii Europejskiej należy do wyłącznej właściwości Trybunału.

16. Każdy sąd krajowy, który poweźmie wątpliwości co do ważności takiego aktu, jest więc **zobowiązany** skierować do Trybunału wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, wskazując powody, dla których uważa, że akt ten może być dotknięty nieważnością.

17. Jednakże, jeśli sąd ten ma poważne wątpliwości co do ważności aktu instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii Europejskiej, na podstawie którego został wydany akt prawa krajowego, może on w drodze wyjątku zawiesić tymczasowo stosowanie tego aktu prawa krajowego lub podjąć inne środki tymczasowe w odniesieniu do tego aktu. Musi on następnie skierować do Trybunału pytanie dotyczące ważności, wskazując powody, dla których uważa, że akt ten jest dotknięty nieważnością.

Etap postępowania, na którym należy dokonać odesłania prejudycjalnego

18. Sąd krajowy może skierować do Trybunału wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym natychmiast po stwierdzeniu, że orzeczenie w przedmiocie wykładni albo ważności aktu prawa Unii Europejskiej jest niezbędne do wydania przez niego wyroku. Sąd ten jest bowiem w stanie najlepiej ocenić, na jakim etapie postępowania należy skierować taki wniosek.

19. Wskazane jest jednak, aby decyzja o odesłaniu prejudycjalnym została podjęta na takim etapie postępowania, na którym sąd odsyłający jest w stanie określić ramy prawne i faktyczne sprawy, tak aby Trybunał dysponował wszelkimi danymi niezbędnymi do ustalenia, w razie konieczności, czy prawo Unii Europejskiej ma zastosowanie do postępowania głównego. Ze względów prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości może się również okazać pożądane, by odesłanie prejudycjalne nastąpiło po wysłuchaniu obydwu stron.

Forma i zawartość wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

20. Orzeczenie, na podstawie którego sąd państwa członkowskiego przedkłada Trybunałowi pytanie lub pytania prejudycjalne, może zostać wydane w dowolnej formie przewidzianej przez prawo krajowe dla kwestii incydentalnych. Należy jednak mieć na uwadze, że dokument ten stanowić będzie podstawę postępowania przed Trybunałem i że Trybunał musi dysponować danymi pozwalającymi mu udzielić sądowi odsyłającemu użytecznej odpowiedzi. Poza tym wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest jedynym dokumentem przekazywanym stronom w postępowaniu głównym oraz innym podmiotom określonym w art. 23 statutu, w szczególności państwom członkowskim, w celu przedstawienia ewentualnych uwag.

21. Konieczność tłumaczenia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na wszystkie języki oficjalne Unii Europejskiej wymaga, by był on zredagowany w sposób prosty, jasny i precyzyjny, bez zbędnych elementów.

22. Do przedstawienia we właściwy sposób kontekstu wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym wystarczy często dokument nieprzekraczający dziesięciu stron. Przy zachowaniu wymogu lapidarności wniosek ten musi jednakże być wystarczająco kompletny i zawierać wszelkie istotne informacje pozwalające Trybunałowi oraz podmiotom uprawnionym do przedkładania uwag właściwie zrozumieć ramy faktyczne i prawne postępowania głównego. Zgodnie z art. 94 regulaminu postępowania poza sformułowaniem pytań skierowanych do Trybunału wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym powinny zawierać:

- zwięzłe przedstawienie przedmiotu sporu oraz istotnych okoliczności faktycznych, jakie ustalił sąd odsyłający, lub co najmniej wskazanie okoliczności faktycznych, na których zostały oparte pytania prejudycjalne;
- treść przepisów krajowych mogących mieć zastosowanie w sprawie oraz, w razie potrzeby, istotne dla sprawy orzecznictwo krajowe ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Sąd odsyłający powinien podać dokładne odesłania do przytoczonych aktów lub orzeczeń i miejsce ich publikacji, wskazując na przykład numer strony dziennika urzędowego lub zbioru orzecznictwa albo adres strony internetowej.

— omówienie powodów, dla których sąd krajowy rozpatruje kwestię wykładni lub ważności określonych przepisów prawa Unii Europejskiej, jak również związku, jaki dostrzega on między tymi przepisami a uregulowaniami krajowymi mającymi zastosowanie w postępowaniu głównym.

23. Istotne dla sprawy przepisy prawa Unii Europejskiej powinny zostać wskazane we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w sposób możliwie najbardziej precyzyjny. Wniosek ten powinien też zawierać w razie potrzeby krótkie omówienie argumentów stron w postępowaniu głównym.

24. Sąd odsyłający może wreszcie, jeżeli uzna, iż leży to w granicach jego możliwości, przedstawić krótko swoje stanowisko co do odpowiedzi, jakiej należałoby udzielić na postawione pytania. Może to być przydatne Trybunałowi w szczególności w wypadku zastosowania trybu przyspieszonego lub pilnego.

25. W celu ułatwienia lektury wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym konieczne jest, by dotarł on do Trybunału w postaci maszynopisowej. W celu umożliwienia Trybunałowi sprawnego odnalezienia właściwych fragmentów wniosku bardzo wskazane jest również ponumerowanie jego stron i poszczególnych ustępów. Wniosek powinien być podpisany i opatrzony datą.

26. Same pytania prejudycjalne powinny być zawarte w odrębnej i jasno oznaczonej części postanowienia odsyłającego, najlepiej na początku lub na końcu. Ponadto powinny one być zrozumiałe bez konieczności odwoływania się do uzasadnienia wniosku, które jednakże przedstawia kontekst niezbędny do właściwej oceny istoty sprawy.

27. W toku postępowania prejudycjalnego Trybunał posługuje się co do zasady informacjami zawartymi w odesłaniu prejudycjalnym, w tym danymi dotyczącymi tożsamości lub innymi danymi osobowymi. Do sądu odsyłającego należy więc utajnienie, jeżeli uzna to za niezbędne, we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym określonych danych lub tożsamości osób lub podmiotów, których dotyczy postępowanie główne.

28. Po wpłynięciu odesłania prejudycjalnego Trybunał również może dokonać utajnienia tożsamości, z urzędu lub na wniosek sądu odsyłającego albo strony w postępowaniu głównym. Dla swej skuteczności wniosek taki powinien jednak zostać złożony na jak najwcześniejszym etapie postępowania, a w każdym razie przed opublikowaniem w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* komunikatu o sprawie i przed doręceniem wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym podmiotom określonym w art. 23 statutu.

Skutki odesłania prejudycjalnego dla postępowania krajowego

29. Jakkolwiek sąd krajowy pozostaje właściwy do stosowania środków zabezpieczających, zwłaszcza w wypadku odesłań dotyczących ważności aktu (zob. pkt 17 powyżej), wystąpienie z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym powoduje zawieszenie postępowania krajowego do czasu wydania orzeczenia przez Trybunał.

30. Dla zapewnienia prawidłowego przebiegu postępowania prejudycjalnego przed Trybunałem oraz użyteczności jego orzeczenia sąd odsyłający powinien poinformować Trybunał o wszelkich zdarzeniach procesowych mogących mieć wpływ na postępowanie, w szczególności o dopuszczeniu do postępowania krajowego nowych uczestników.

Koszty postępowania i pomoc prawna

31. Postępowanie prejudycjalne przed Trybunałem jest wolne od opłat, a Trybunał nie rozstrzyga o kosztach stron postępowania przed sądem odsyłającym; rozstrzygnięcie o kosztach należy do tego sądu.

32. Jeżeli strona w postępowaniu głównym nie dysponuje wystarczającymi zasobami, sąd krajowy może, o ile zezwalają na to przepisy krajowe, przyznać jej pomoc prawną na pokrycie wydatków związanych z postępowaniem przed Trybunałem, zwłaszcza kosztów reprezentacji. Sam Trybunał również może przyznać taką pomoc, w przypadku gdy strona nie korzysta równocześnie z pomocy na szczeblu krajowym albo jeżeli taka pomoc nie pokrywa wydatków poniesionych w postępowaniu przed Trybunałem, lub pokrywa je jedynie częściowo.

Komunikacja między Trybunałem a sądami krajowymi

33. Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym i dokumenty z nim związane (w szczególności, w stosownym przypadku, akta sprawy, ewentualnie ich kopia) sąd odsyłający kieruje bezpośrednio do Trybunału przesyłką poleconą, którą należy adresować do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości (rue du Fort Niedergrünewald, L-2925 Luxembourg).

34. Do czasu doręczenia sądowi odsyłającemu orzeczenia w przedmiocie odesłania prejudycjalnego sekretariat Trybunału pozostaje w kontakcie z tym sądem i przekazuje mu odpisy dokumentów procesowych.

35. Trybunał przekazuje swoje orzeczenie sądowi krajowemu. Trybunał będzie zobowiązany za przekazywanie mu przez ten sąd informacji o dalszym przebiegu toczącego się przed nim postępowania oraz przesłanie odpisu wyroku kończącego to postępowanie.

II — POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE ODEŚLAŃ PREJUDYCJALNYCH O CHARAKTERZE PILNYM

36. Na zasadach określonych w art. 23a statutu oraz w art. 105–114 regulaminu postępowania odesłanie prejudycjalne może być w pewnych okolicznościach rozpatrywane w trybie przyspieszonym lub w trybie pilnym.

Warunki zastosowania trybu przyspieszonego i trybu pilnego

37. O zastosowaniu omawianych trybów decyduje Trybunał. Co do zasady decyzja taka jest podejmowana wyłącznie na podstawie uzasadnionego wniosku sądu odsyłającego. W wyjątkowych okolicznościach Trybunał może jednak z urzędu zdecydować o rozpatrzeniu odesłania w trybie przyspieszonym lub w trybie pilnym, jeżeli wydaje się to konieczne ze względu na charakter lub okoliczności sprawy.

38. Zgodnie z art. 105 regulaminu postępowania odesłanie może być rozpatrywane w **trybie przyspieszonym** stanowiącym odstępstwo od zasad ogólnych regulaminu, jeżeli charakter sporu wymaga niezwłocznego rozstrzygnięcia. Ponieważ tryb ten nakłada istotne wymagania na wszystkich uczestników postępowania, w szczególności na państwa członkowskie, zobowiązane przedstawić uwagi, na piśmie lub ustnie, w terminach znacznie skróconych w stosunku do zwykłych terminów, o zastosowanie tego trybu należy wносить tylko w szczególnych okolicznościach uzasadniających potrzebę uzyskania odpowiedzi Trybunału na postawione pytania w krótkim terminie. Znaczna liczba osób lub sytuacji prawnych, jakich może dotyczyć orzeczenie sądu odsyłającego, jakie ma zapaść w wyniku skierowania sprawy do Trybunału w trybie prejudycjalnym, nie stanowi samo z siebie wyjątkowej okoliczności uzasadniającej zastosowanie trybu przyspieszonego⁽¹⁾.

39. Jest tak tym bardziej w odniesieniu do **pilnego trybu prejudycjalnego**, o którym mowa w art. 107 regulaminu postępowania. Tryb ten, który znajduje zastosowanie wyłącznie w dziedzinach uregulowanych w tytule V części trzeciej TFUE, dotyczącym przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, nakłada bowiem na uczestników postępowania jeszcze dalej idące wymagania, ograniczając między innymi liczbę podmiotów uprawnionych do przedstawienia uwag na piśmie i pozwalając w skrajnych wypadkach na całkowite pominięcie pisemnego etapu postępowania przed Trybunałem. O zastosowanie tego trybu należy więc występować tylko w sytuacjach absolutnej konieczności uzyskania odpowiedzi Trybunału na pytania sądu odsyłającego w bardzo krótkim terminie.

40. Nie jest możliwe tutaj wyczerpujące wyliczenie takich sytuacji, przede wszystkim ze względu na zróżnicowany i rozwojowy charakter przepisów Unii Europejskiej regulujących zagadnienia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Tytułem przykładu sąd krajowy mógłby rozważyć złożenie wniosku o zastosowanie pilnego trybu prejudycjalnego w przewidzianym w art. 267 akapit czwarty TFUE przypadku osoby zatrzymanej lub pozbawionej wolności, jeżeli odpowiedź na postawione pytanie jest rozstrzygająca dla oceny sytuacji prawnej tej osoby, lub – w przypadku sporu dotyczącego władzy rodzicielskiej lub opieki nad dzieckiem – jeżeli właściwość sądu, do którego sprawę wniesiono, zgodnie z prawem Unii zależy od odpowiedzi na pytanie prejudycjalne.

⁽¹⁾ Przykłady okoliczności prowadzących do uwzględnienia lub oddalenia wniosków o zastosowanie trybu przyspieszonego złożonych na podstawie art. 104a regulaminu postępowania przed Trybunałem z dnia 19 czerwca 1991 r., ze zmianami, można znaleźć w postanowieniach prezesa Trybunału dostępnych na stronie www.curia.europa.eu (postanowienia te znajdują się w rubryce „Orzecznictwo”; w formularzu wyszukiwania należy wybrać kolejno: dokumenty – dokumenty nieopublikowane w Zbiorze – postanowienia – tryb przyspieszony).

Wniosek o zastosowanie trybu przyspieszonego lub trybu pilnego

41. W celu umożliwienia Trybunałowi podjęcia szybkiej decyzji co do zastosowania trybu przyspieszonego lub pilnego trybu prejudycjalnego wniosek powinien wskazywać precyzyjnie elementy stanu faktycznego i prawnego dowodzące pilności, a w szczególności zagrożenia wynikające z rozpatrzenia odesłania w zwykłym trybie.

42. W miarę możliwości sąd odsyłający przedstawia w sposób zwięzły swoje stanowisko w przedmiocie odpowiedzi, jakiej należy udzielić na postawione pytania. Taka informacja ułatwia zajęcie stanowiska przez strony w postępowaniu głównym i innych uczestników postępowania, a także decyzję Trybunału, przyczyniając się tym samym do szybkiego przebiegu postępowania.

43. Wniosek o zastosowanie trybu przyspieszonego lub pilnego trybu prejudycjalnego należy złożyć w formie wykluczającej wszelką dwuznaczność, pozwalającej sekretariatowi Trybunału natychmiast stwierdzić, że sprawa wymaga szczególnego traktowania. W tym celu sąd odsyłający powinien wskazać, o który z dwóch trybów wnosi oraz który z przepisów regulaminu postępowania jest właściwy (art. 105 dotyczący trybu przyspieszonego, czy art. 107 dotyczący trybu pilnego). Wzmianka ta powinna widnieć w łatwo rozpoznawalnym miejscu postanowienia odsyłającego (na przykład w nagłówku lub w odrębnym dokumencie sądowym). W stosownym przypadku również pismo przewodnie sądu odsyłającego może odnosić się do tego wniosku.

44. Co się tyczy samego postanowienia odsyłającego, jego zwięzły charakter jest szczególnie istotny w pilnych sytuacjach, jako że pomaga zapewnić szybki przebieg postępowania.

Komunikacja między Trybunałem, sądem odsyłającym a stronami w postępowaniu głównym

45. Dla przyspieszenia i ułatwienia komunikacji z sądem krajowym i stronami postępowania przed nim, sąd, który wnosi o zastosowanie pilnego trybu prejudycjalnego, powinien wskazać adres poczty elektronicznej, ewentualnie numer faksu, których Trybunał mógłby używać, oraz adresy poczty elektronicznej, ewentualnie numery faksu, przedstawicieli stron sporu.

46. Kopię podpisanego postanowienia odsyłającego wraz z wnioskiem o zastosowanie trybu przyspieszonego lub trybu pilnego można przesłać Trybunałowi uprzednio za pośrednictwem poczty elektronicznej (ECJ-Registry@curia.europa.eu) lub faksu (+352 43 37 66). Odesłanie i wniosek będą mogły być rozpatrywane niezwłocznie po otrzymaniu takiej kopii. Oryginały tych dokumentów muszą jednak zostać przekazane do sekretariatu Trybunału w jak najkrótszym terminie.
